

[Udenrigsministeren]

Er det ikke en tilkendegivelse? Sådan har jeg opfattet det.

Jørgen Junior (FP):

Det er en tilkendegivelse så svag og ydmyg, som en tilkendegivelse kan være. Det, man burde have gjort, var naturligvis i det mindste at sende et brev til DDRs regering, således at man ikke i DDR skal være henvist til at følge folketingets forhandlinger spalte et eller andet for at finde ud af, at den danske regering i al sin ydmyghed ikke er fuldstændig tilfreds med, at DDR tillader sig denne grove krænkelse af Helsingforsaftalerne.

Udenrigsministeren (Christophersen):

Jeg skal bare svare hr. Jørgen Junior, at jeg forbeholder mig selvfølgelig ret til, på hvilket tidspunkt jeg skønner det er mest hensigtsmæssigt at give udtryk for vores syn på denne sag. Der kan også være lejligheder, hvor man kan sige det direkte til repræsentanter for den pågældende stat. Hr. Jørgen Junior kan være ganske rolig, vi er opmærksomme på denne sag, og vi skal nok give udtryk for det samme, som jeg har sagt her, at det er dybt beklageligt, og at det er et tilbageskridt i forhold til Helsingforsaftalen.

Om man så skal begynde at skrive breve, eller om det er bedre at sige det direkte, det kan man overveje; jeg foretrækker personligt at sige det direkte.

Hermed sluttede spørgsmålet.

12) Til *justitsministeren* af:

Hagen Hagensen (KF):

»Vil ministeren drage omsorg for, at fysiske blokader af HTs garager brydes, og at det sikres, at buskørsel kan foretages af tjenestemænd og tjenestevillige funktionærer i øvrigt?«

(Spm. nr. 828).

Skriftlig begrundelse.

Det er utåleligt for borgere, der færdes til og fra arbejde, og ligeledes for andre – ikke mindst ældre og svagelige – at transport med HT-busser hindres af et lille mindretal af ansatte i HT, der går i lønaktion og ulovligt blokerer udkørslen.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Hr. Hagen Hagensen spørger mig, om jeg vil drage omsorg for, at fysiske blokader af HTs garager bringes til ophør, således at der kan sikres busdrift. Jeg kan indledningsvis oplyse, at der under buskonflikten var jævnlig kontakt mellem HTs ledelse og ledelsen i Københavns politi. Politiet blev af den offentlige virksomhed HT anmodet om at skride ind over for strafbare overtrædelser, som skete i tilslutning til konflikten. Jeg kan oplyse, at politiet skred ind over for den fysiske blokade af garagerne, således at denne hindring for busdriften blev fjernet.

Det er min opfattelse, at politiet ved disse lejligheder forholdt sig i nøje overensstemmelse med de fastsatte forskrifter, og jeg finder bestemt ikke grundlag for at kritisere politiets dispositioner under konflikten.

Jeg vil til sidst gerne sige, at politiet naturligvis ikke kan sikre, at busdriften bliver udført af bestemte grupper af ansatte. Politiet kan derimod sørge for, hvis der bliver lagt strafbare hindringer i vejen for arbejdet, at disse hindringer bliver fjernet ved politiets foranstaltning.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg vil gerne sige tak til ministeren for, hvad ministeren fortalte om, hvad der var sket i forbindelse med de ulovlige blokader af HT-garager m. v. Jeg synes bare ikke, ministerens svar tilfredsstiller. Forholdet er dog det, at vi ved, fysiske blokader er ulovlige. Retstilstanden er ganske klar. Det er fastslået og bekræftet af folketinget i juni 1976, hvor en af den nuværende justitsminister som venstres ordfører stillet dagsorden blev vedtaget af et meget betydeligt flertal af dette ting. Den gik ud på, at der skulle tilvejebringes sikkerhed for retten til fri færdsel for borgere med lovligt ærinde ved blokader.

Det har ikke – så vidt jeg har kunnet finde ud af det ved at følge udviklingen i presse og i TV og radio – været tilfældet i dagene omkring påske. Der har til stadighed, senest omkring distrikt 3, været fysiske blokader, der hindrede, at man kom ud. I hvert fald kom man ikke ud. Der må være en klar tilkendegivelse om, at det politi, vi har, efterlever det regelsæt, der er gældende, dvs. sørger for, at der ikke er fysiske blokader. Vi ved fra de strejkende eller dem, der aktionerede, at de